

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۰۳ جنوری ۲۰۱۸

صحنه آرائی حکومتگران برای سرکوب خیزش سراسری مردم

گفته نشد که چگونه مافیای اقتصادی سپرده گذاران را به خاک سیاه نشانند و دار و ندار آنها را به باد داد؟ گفته نمی شود که چگونه سفره حقیر کارگران و زحمتکشان تهی شد و چه کسانی به آن در سالهای اخیر دستبرد زدند؟ چرا و چگونه گرانی و تورم کمر شکن شد و کدام مافیای ارزی و اقتصادی در آن دست داشتند؟ گفته نمی شود که چه کسانی و چه طیفی از بیکار شدن هزاران انسان شرافتمند تولیدگر سود بردند و می برند؟ اما در عوض سطل اشغال های خیابانی که سپر دفاعی جوانان و معترضان در برابر وحوش مسلح رژیم قرار گرفت به عنوان اموال عمومی و تخریب آن مورد سرزنش قرار گرفت.

*****

بالاخره سران جمهوری اسلامی شهادت اظهار نظر درباره اعتراضات سراسری را پیدا کردند و هر جناح بر اساس موقعیت و منافع خود در اینباره سخن گفت. چنانچه انتظار می رفت از تمامی زوایای این اعتراضات گسترده تخریب چند شیشه و سطل های زباله را دیدند و نهی از منکر کنان خواستار عدم تخریب سطل های زباله شدند. آنها نگفتند که پول و دکل نفتی و یا سرمایه های ملی در بانک ها و اختلاس های میلیاردی آفزاده ها چه شد؟ گفته نشد که چگونه مافیای اقتصادی سپرده گذاران را به خاک سیاه نشانند و دار و ندار آنها را به باد داد؟ گفته نمی شود که چگونه سفره حقیر کارگران و زحمتکشان تهی شد و چه کسانی به آن در سالهای اخیر دستبرد زدند؟ چرا و چگونه گرانی و تورم کمر شکن شد و کدام مافیای ارزی و اقتصادی در آن دست داشتند؟ گفته نمی شود که چه کسانی و چه طیفی از بیکار شدن هزاران انسان شرافتمند تولیدگر سود بردند و می برند؟ اما در عوض سطل اشغال های خیابانی که سپر دفاعی جوانان و معترضان در برابر وحوش مسلح رژیم قرار گرفت به عنوان اموال عمومی و تخریب آن مورد سرزنش قرار گرفت تا بهانه ای برای آتش گشودن و سرکوب حق طلبان حاضر در صحن خیابانها باشد. تا نیروهای مسلح رژیم بتوانند بی دغدغه خاطر بر روی گرسنگان و آزدیخواهان آتش بگشایند. تا کف خیابان ها را از خون جوانان معترض گلگون کنند.

تدارک سرکوب همیشه اینگونه آغاز می شود تا معترضان را متعرض به اموال عمومی جلوه دهند و سرکوب آنان را در امتداد دفاع از مردم و اموالشان نشان دهند. طبیعی است که در چنین لحظاتی سرنوشت ساز جناحین حکومتی به یکدیگر نزدیک می شوند تا حاکمیت فاسد خود را برهانند. قابل پیش بینی بود که دولتی های روحانی نیز همصدا با

اصولگرایان مارش انقلابی مردم در خیابان ها را خشونت آمیز و آنان را اغتشاش گر بنامند حال آن که تا کنون و در جریان این اعتراضات حداقل ۱۵ نفر را کشته اند، صدها زخمی و صدها نفر را دستگیر و روانه زندان ها کرده اند . از گوشه و کنار خبر می رسد که پروژه تخریب اموال عمومی به طور سیستماتیک و از سوی نفوذی های اطلاعاتی حاکمیت در میان تظاهرکنندگان انجام می پذیرد . هم از اینرو هشیاری معترضان در مواجهه با عناصر مشکوک بسیار ضروری است . گفته می شود که این افراد تلاش می کنند که جهتگیری تظاهرات را در مسیر از پیش تعیین شده هدایت و سپس در معرض سرکوب نیروهای بسیج و لباس شخصی قرار دهند . برنامه ریزی و سازماندهی تظاهرات خیابانی از قبل امر مهمی است . این خیزش همگانی سکوی پرشی به دموکراسی نیز است .

بنابر این می باید همه راه ها را بر روی اپورتونیست های سیاسی که برای پریدن به قدرت سیاسی سالها با کمک دالره های شیوخ و امپریالیست ها خیز برداشته بودند، بست . این مهم تنها می تواند با همیاری تشکل های حاضر در صحنه و خیابان صورت گیرد . تزریق هر گونه رهبری از سوی اپورتونیست های سیاسی غیر محلی می تواند اهداف اصیل خیزشگران را با ناکامی روبه رو کند . نباید فراموش کرد که هر گونه سازش و عقب نشینی فرصتی دوباره برای سرکوب عمومی به حاکمیت خواهد داد . استمرار اعتراضات مستقل و پافشاری بر مطالبات ابتدائی رمز پیروزی و موفقیت این خیزش سراسری مردمی است .

تجربه انقلاب سال ۵۷ اما در برابر همه ماست . بدون توجه به تجارب تاریخی در گذشته امکان پی ریزی فردائی بهتر موجود نیست . هم از اینرو فاصله گرفتن از تمایلات جناحی و فرقه ئی تحمیلی از سوی سازمان ها و دول حامی آنها از ضرورت هاست . چنانچه در خیزش گسترده سال ۱۳۸۸ تمامیت خواهی جناح حاکم از سوی اصلاح طلبان مورد حمله واقع شده بود اما امروز با گذر از آن، تمامیت جمهوری اسلامی زیر سؤال رفته است و آنهم نه از سوی طبقات میانی جامعه بلکه از سوی پابرهنگان، کارگران و زحمتکشان کشورمان صورت می گیرد . مطالبات پائینی ها اما در دستور کار و برنامه هیچ یک از تشکلات اپورتونیست نیست . رهبری و هدایت این اعتراضات تنها به دست توانای آنان است که در صحنه خیابان فریاد می زنند و جان می دهند .

بهروز سورن

2018/01/01